

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Holger Graversen sagde, at regeringen i forbindelse med finansloven vil skaffe flere pladser i fængslerne, men så vidt jeg har forstået, er det ved, at man hæver belægningsprocenten i fængslerne, frem for at man laver flere pladser som sådan, flere arresthuse eller flere fængsler, og det skal heller ikke ske ved, at man ansætter mere personale. Vi har hørt fra kriminalforsorgens personale, at de har brokket sig gevaldigt over, at man nu vil hæve belægningsprocenten, så det er da ikke at gøre noget ved det, som hr. Holger Graversen kritiserede den tidligere regering for.

Det, jeg var inde på, var, at man skal passe på ikke at kaste med sten, når man selv bor i et glashus, og vi må sige, at regeringen bor i et særdeles skrøbeligt glashus i den her forbindelse.

Med hensyn til de anonyme vidner skal anonyme vidner – et eller to anonyme vidner – jo ikke være det eneste, der afgør, om en gerningsmand bliver dømt for noget. Der skal selvfølgelig køre en helt almindelig retssag, hvor man binder gerningsmanden til gerningsstedet med objektive beviser, plus at man selvfølgelig skal føre ganske almindelige vidner, men at der åbnes mulighed for, at der, hvis der i særlige tilfælde er behov for det, kan føres et eller flere anonyme vidner.

Lad mig til sidst spørge fru Elisabeth Arnold efter hendes sidste korte bemærkning: Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan Det Radikale Venstre med den holdning, som fru Elisabeth Arnold gav udtryk for, kan stå bag regeringens forslag.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Både fru Elisabeth Arnold og fru Ebba Strange var jo inde på effekten og den præventive virkning af at øge straffene. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at der er en signalværdi, og en signalværdi er altså vigtig. Der er en signalværdi i, at i det øjeblik straffene falder hurtigere, hårdere og mere konsekvent – og at det skulle være hurtigere var vi jo helt enige om i både regeringen og oppositionen – så vil det også blive refereret i presse og i tv og andre steder, og det vil folk lægge mærke til, også de, der begår volden.

Jeg mener også, at der er den fordel ved længere straffe, at ganske mange af voldsmændene er jo folk, der ikke alene én, men to, tre eller flere gange begår vold; så længe de er i fængsel, begår de ikke yderligere vold.

Lad mig nævne en sag fra Københavns Byret den 4. august i år. Der var en voldsmænd, der fik to års fængsel. Offeret havde indre blødninger i hjernen, flækket ganen, brækket næsen, brækket hånden, hagen flækket. Voldsmænd var prøveløsladt, og det var ikke første gang, han begik vold. I 1981 slog han en 74-årig kvinde ned, som senere døde. I 1989 begik han vold mod to 9-årige drenge, og i 1991 fik han halvandet års fængsel for 22 forskellige forhold, hvoraf de otte var noget med vold. Han var så prøveløsladt og slog nu igen et menneske til invalid og fik bare to år. Han er altså ude igen om et års tid med de gældende regler, og så kan han for femte gang kvæste et menneske.

Jo, det har en effekt, at folk får længere straffe, når de ikke vil lære.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg fik ikke rigtig svar fra hr. Helge Adam Møller med hensyn til, hvilke indtryk ekspertudsagn eller høringsvar i forbindelse med dette lovforslag eller andre tilsvarende lovforslag har gjort, og heller ikke om lægfolks medvirken til de forholdsvise milde straffe, som efter nogles mening er blevet givet til voldsfolk.

Men jeg vil gerne svare hr. Tom Behnke, som spurgte, hvordan Det Radikale Venstre kan stå bag regeringens forslag. Jeg har en ordførertale til gode, så dér vil jeg selvfølgelig gerne gøre rede for det. Jeg omtalte de generelt øgede strafferammer, som hr. Helge Adam Møller beskrev i sit indlæg som en generalpræventiv foranstaltning. Det er præcis det, der ikke er lagt op til i regeringens forslag. Der er lagt op til det over for enkelte personer, som gentagne gange forbrøder sig. Det er ikke generalpræventivt, det er over for de enkelte personer. Det mener jeg faktisk er en væsentlig forskel.

Og så vil jeg blot endnu en gang spørge hr. Helge Adam Møller: Nogle af de eksempler, hr. Helge Adam Møller nævnte, flækkede kæber og andre alvorlige ting, jamen hvilken straf ville så være den rigtige over for en sådan